

შეტყობინება მეშვიდე
დავითი როგორც წინასახე ქრისტესი, ნამდვილი დავითის –
ღმერთის მომავალი სამეფოს მეფის

ადგილები წერილიდან: 1 მეფ. 21:1-6; 2 მეფ. 7:16; 23:1-7; ამ. 9:11-12; მათე 1:6; 12:1-4

I. დავითი არის წინასახე ქრისტესი, ნამდვილი დავითის – 1 მეფ. 21:1-6; 2 მეფ. 23:1-7; მათე 12:1-4:

- ა. დავითი არის ყველაზე სრული წინასახე ქრისტესი, გახსნილი ძველ აღთქმაში, რომელიც მოიცავს დროის ყველაზე ხანგრძლივ პერიოდს; ახალი აღთქმა ასევე ნათლად ხსნის, რომ დავითი არის წინასახე ქრისტესი – მათე 12:3.
- ბ. მათეს სახარების მე-12 თავში ნაჩვენებია პრინციპის თანახმად, რომლის თანახმადაც ქრისტე არის მეტი ყველა წინასახეზე, ყველაფერზე და ყველა ადამიანზე, რომლებიც არიან მისი წინასახეები ძველ აღთქმაში, ქრისტე არის დიდი დავითი:
 - 1. უფლის სიტყვა მათეს 12:3-4-ში გულისხმობს, რომ ის არის ნამდვილი დავითი:
 - ა) დავითს ჰყავდა მიმდევრები, და ქრისტესაც, ნამდვილ დავითს, ასევე ჰყავდა მოწაფეები, როგორც მისი მიმდევრები.
 - ბ) ეს ყველაფერი გულისხმობს, რომ დავითი და მისი მიმდევრები იყვნენ წინასახე, წინასწარი სურათი, ქრისტესი და მისი მოწაფეებისა.
 - 2. უფლის სიტყვა მათეს 12:3-4-ში ასევე გულისხმობს მოწყობით გადასვლას სამღვდელოებიდან სამეფოზე:
 - ა) დავითის მოსვლამ შეცვალა მოწყობა: მღვდლების საუკუნე შეიცვალა მეფეების საუკუნით, რომელშიც მეფეები იყვნენ მღვდლებზე მაღლა.
 - ბ) ქრისტეს მოსვლის წყალობით მოწყობა ასევე შეიცვალა: ამჯერად კანონის საუკუნე შეიცვალა მაღლის საუკუნით, რომელშიც ქრისტე არის ყველაზე მაღლა.
 - გ) მათეს 1:6-ში დავითს ეწოდა „მეფე“, რადგან სწორედ მისი წყალობით იყო დაფუძნებული სამეფო და გამოჩნდნენ მეფეები; ის იყო საზღვარი ორი საუკუნისა, ერთი საუკუნის დასრულება და მეორე საუკუნის დასაწყისი.
- გ. ის, რასაც დავითი გვიჩვენებს ტანჯული ქრისტეს წინასახეში, გახსნილია 22-ე, 109-ე და 110-ე ფსალმუნებში:
 - 1. 22-ე ფსალმუნში ჩვენ ვხედავთ ტანჯულ დავითს – ტანჯული ქრისტეს წინასახეს, რომელიც მოდის თავისი სიკვდილის მეშვეობით – მუხ. 1ა, 6:21.
 - 2. 109-ე ფსალმუნში ჩვენ ვხედავთ ღოცვას წარმოთქმულს დავითის მიერ თავის ტანჯვებზე:
 - ა) აქ დავითი არის წინასახე ქრისტესი, და დავითის ტანჯვები არის წინასახე ქრისტეს ტანჯვების.

- ბ) დავითის ლოცვა მის ტანჯვებზე არის ქრისტეს ლოცვის წინასახე.
- 3. პასუხი ლოცვაზე 109-ე ფსალმუნში გვეძლევა 110-ე ფსალმუნში:
 - ა) ვინაიდან 110-ე ფსალმუნი არის პასუხი დავითის როგორც ქრისტეს წინასახის 109-ე ფსალმუნში წარმოთქმულ ლოცვაზე, 110-ე ფსალმუნი უნდა ჩავთვალოთ პასუხად ქრისტეს ლოცვაზე – ებრ. 5:7.
 - ბ) ღმერთმა უპასუხა ამ ლოცვას არა მარტო ქრისტეს აღდგომის მეშვეობით, არამედ ქრისტეს ამადლების მეშვეობითაც – საქმე. 2:23-24, 32-33; 5:31.
- დ. დავითი ასევე არის ქრისტეს წინასახე თავის უკანასკნელ სიტყვებში – 2 მეფ. 23:1-7:
 - 1. დავითი, ქრისტეს წინასახე, მართავედა ადამიანებს შორის სამართლიანად ღმერთის შიშით – მუხ. 3ბ.
 - 2. დავითი, ქრისტეს წინასახე, ჰგავდა დილის სინათლეს, როდესაც ამოდის მზე, უღრუბლო ცაზე – მუხ. 4ა.
 - 3. როდესაც ქრისტე მართავს ადამიანებს შორის სამართლიანად ღმერთის შიშით, ის ჰგავს დილის სინათლეს, როდესაც ამოდის მზე, „ასეთი რამ ხდება, როდესაც მზის ნათებიდან წვიმის შემდეგ აღმოცენდება ნაზი ბალახი მიწიდან“ – მუხ. 4ბ.

II. დავით მეფე არის წინასახე ქრისტე-მეფის – 1 მეფ. 16:12; 2 მეფ. 16:5-6; მათე 1:6; 2:2; 27:11; გამოცხ. 19:16:

- ა. მეფე დავითი არის წინასახე ქრისტესი – ღმერთის მომავალი სამეფოს მეფის – როგორც მეფე, დამტკიცებული ღმერთის მიერ, მეფე, რომელიც აწარმოებს ომებს, და მეფე, მოძულეებული და უარყოფილი ადამიანების მიერ – 1 მეფ. 16:12; 2 მეფ. 16:5-6:
 - 1. დავითის წინასახეში ნახვენები ქრისტე – არის მებრძოლი მეფე, რომელმაც მოიპოვა გამარჯვება თავის ყველა მტერზე, დაიპყრო დედამიწა და მოამზადა ყველა მასალა ეკლესიის როგორც ღმერთის ტაძრის ასაშენებლად – 1 მეფ. 21:22-25; 29:29.
 - 2. მას შემდეგ, რაც ქრისტე მოიპოვებს დედამიწას, ის იმეფებს დედამიწაზე როგორც მეფე სამეფოში, მართავს ხალხებს თავის გამარჯვებულ მორწმუნეებთან ერთად – გამოცხ. 20:4, 6; 2:26-27.
 - 3. როგორც მომავალი მეფე, ქრისტე იქნება თავი და ცენტრი ღმერთის მომავალი სამეფოსი ათასწლეულში; ეს იქნება ასრულება ნათქვამისა ესაის 32:1-ში; იერ. 23:5-სა და ზაქ. 14:9-სა და 17-ში.
- ბ. წინასწარმეტყველები საუბრობდნენ დავითსა და ქრისტეზე როგორც ერთ პიროვნებაზე – იერ. 30:9; ეზეკ. 34:23-24; 37:24-25; ოსია 3:5; ამოსი 9:11:
 - 1. „ემსახურებიან ისინი იეჰოვას, მათ ღმერთს, და დავითს, მათ მეფეს, რომელსაც მე წამოვაყენებ მათთვის“ – იერ. 30:9.
 - 2. აქ ჩვენ მხედველობაში გვყავს ქრისტე, რომელიც არის ნამდვილი დავითი და რომელიც იქნება მეფე ხელახლა შექმნისას, ანუ ათასწლეულში – ესაია. 32:1; გამოცხ. 20:4, 6.
 - 3. მე დავუყენებ მათ ერთ მწყემსს, ჩემს მსახურს დავითს, და ის მწყემსავს მათ; ის მწყემსავს მათ და ის იქნება მათი მწყემსი... და ჩემი მსახური დავითი იქნება თავადი მათ შორის“ – ეზეკ. 34:23-24:
 - ა) დავითი არის წინასახე ქრისტესი, ნამდვილი მწყემსისა ღმერთის ფარის, და ის გვეუბნება ჩვენ და გვეხმარება, რომ გაგვძღვოს და

დაგეგმავთ – იოანე 10:11; ებრ. 13:20; ესაია 9:7; ოსია 3:5; მიქა 5:2; ლუკა 1:32-33.

- ბ) როდესაც უფალი იესო მოდის როგორც მეფე, რათა იზრუნოს ჩვენზე, ის ასევე მოდის როგორც მეფე, რათა გემართოს ჩვენ; შედეგი უფლის როგორც ჩვენი მწყემსის, ზრუნვისა ჩვენზე არის ჩვენი მორჩილება მისდამი როგორც ჩვენი მეფისადმი და დამორჩილება მისი მეფობისადმი და მისი ტახტისადმი ჩვენში.
- 4. „ჩემი მსახური დავითი იქნება მეფე თქვენი, და ყველა მათგანს ეყოლება ერთი მწყემსი“ – ეზეკ. 37:24:
 - ა) აქ იგულისხმება ქრისტე, როგორც ჩვენი მწყემსი, – ნამდვილი დავითი.
 - ბ) რაც შეეხება ისრაელს, აქ მოყვანილი წინასწარმეტყველება ასრულდება ათასწლეულში, ხელახლა შექმნის საუკუნეში, და მარადისობაში, ახალ ცასა და ახალ მიწაზე.
- 5. „ამის შემდეგ ისრაელის შვილები დაბრუნდებიან და დაუწყებენ ძებნას იეჰოვას, თავიანთ ღმერთს, და დავითს, თავიანთ მეფეს, და მოვლენ შიშით იეჰოვასთან და მის სიკეთესთან ბოლო დღეებში“ – ოსია 3:5:
 - ა) დავითი, მათი მეფე, – არის ქრისტე ათასწლეულში.
 - ბ) სიტყვებში „ბოლო დღეებში“ იგულისხმება ხელახლა შექმნის საუკუნე – მათე 19:28.
 - გ) უფლის მომავალ მეფობაში ღმერთის ძალაუფლება და დიდება იქნება მთლიანად გამოვლენილი და მთელი დედამიწა მის ხალხებთან ერთად მიყვანილი ღმერთის ქმნილების სამართლიანობის, მშვიდობის, სიხარულისა და სრული კურთხევის მდგომარეობასთან – 6:13; ესაია 32:1, 16-18; 35:1-2, 5-7.

III. დავითის სამეფო არის წინასახე ქრისტეს მომავალი სამეფოსი – 2 მეფ. 7:12, 16; მარკ. 11:10; გამოცხ. 11:15:

- ა. ნათან წინასწარმეტყველის მეშვეობით იეჰოვამ უთხრა დავითს: „მტკიცედ იდგება შენი სახლი და შენი სამეფო საუკუნოდ შენ წინაშე; მყარი იქნება შენი ტახტი უკუნისამდე“ – 2 მეფ. 7:16:
 - 1. დავითის სახლი მიუთითებს ქრისტეზე, დავითის სამეფო მიუთითებს ქრისტეს სამეფოზე, და დავითის ტახტი მიუთითებს ქრისტეს ტახტზე – მუხ. 16.
 - 2. დავითის სამეფო არის ქრისტეს სამეფო, დავითსაც და ქრისტესაც აქვთ ერთი ტახტი – ეს. 9:7; 16:5; ლუკა 1:32; საქმე. 2:29-31.
 - 3. ღმერთის სიტყვამ, გადმოცემულმა გაბრიელ მთავარზანგელოზის მიერ, ასევე დაადასტურა, რომ ალექსანდრე დავითთან, ასრულდება ქრისტეში – ლუკა 1:32-33.
 - 4. ღმერთის დაპირება დავითისადმი, რომ მისი სახლი და სამეფო განმტკიცდება და რომ მისი ტახტი იქნება განმტკიცებული მარადიულად, აღსრულდა ქრისტეში.
 - 5. ქრისტე დაიმკვიდრებს დავითის ტახტს დაპირების თანახმად, რომელიც ღმერთმა მისცა დავითს, რათა ემეფა იაკობის სახლზე მარადიულად, და მის სამეფოს არ ექნება ბოლო – მუხ. 32-33:
 - ა) მიწიური ნაწილი ათასწლოვანი სამეფოსი მომავალ საუკუნეში იქნება მესიის სამეფო, რომელსაც ეწოდება ძე კაცისას სამეფო – მათე 13:41 (გამოცხ. 11:15).

ბ) ეს იქნება ხელახლა შექმნა ისრაელის სამეფოსი (საქმე. 1:6), დავითის კარავი – დავითის სამეფო, – რომელსაც უფალი ააშენებს (15:16; მარკ. 11:10).

ბ. ამოსი წინასწარმეტყველებდა იმაზე, რომ, როგორც მეფე, ქრისტე აღმართავს „დავითის დაცემულ კარავს“ – ამ. 9:11:

1. დავითის კარავი არის დავითის სამეფო და დავითის სამეფო ოჯახი – 2 მეფ. 7:12, 16.
2. ეს სამეფო, ეს სამეფო ოჯახი, დაეცა, როდესაც ნაბუქოდონოსორი მოვიდა, რათა დაეტყველებინა ისრაელის ხალხი, გაენადგურებინა დედამიწა, დაეწვა ქალაქი, დაენგურია ტაძარი და წაეყვანა მეფე – 4 მეფ. 25:1-21.
3. ამოსის წინასწარმეტყველებაში ღმერთი დაგვიპირდა, რომ ერთხელ დავითის სამეფო და დავითის ოჯახი იქნებოდა ხელახლა შექმნილი და ყველა ტომს ეწოდებოდა იეჰოვას სახელი – ამ. 9:11-12.
4. ეს წინასწარმეტყველება მიუთითებს იმაზე, რომ ქრისტე დაბრუნდება და გახდება ნამდვილი დავითი (ესაია 9:7; 16:5; იერ. 30:9; ეზეკ. 34:23-24; 37:24-25; ოსია 3:5) და ის ხელმეორედ ააშენებს, ანუ ხელახლა შექმნის, თავისი წინაპრის დავითის სამეფოს მთელი სამყაროს ხელახლა წარმოქმნისათვის.
5. იმ დროს დავითის სამეფო მარადიულად გახდება ქრისტესა და მისი ღმერთის სამეფო – გამოცხ. 11:15.
6. უფალი დაჯდება დავითის ტახტზე და იმეფებს იაკობზე, ანუ ებრაელ ხალხზე (ლუკა 1:32-33), და ის მართავს ხალხებს დედამიწაზე ათასწლეულის დროს (ფსალ. 2:8; 72:8; დან. 7:14; 2:35).